

Loomasõber lasi Seaküla Simsonil lemmikust pronkskuju valmistada

Seda ei juhtu just sageli, et loomaomanik soovib lemmiku taevastele radadele siirdumise järel jäädvustada tolle skulptuurina. Ent täpselt nii juhtus ühes Haljala kandi talus, mille õuel seisab nüüd toeka maakivi otsas koheva karvaga kass Nurru pronksist kuju.

“Vana inimene läheb juba natukene härdaks,” vastas kassi kuju valmistada lasknud taluperemees Peeter muheledes küsimusele, miks ta just skulptuuri kasuks otsustas.

Nurru ja ka muude teisele poole vikerkaart läinud lemmikute mälestuse talletamiseks pöördus mees skulptor Simson von Seakylli ehk Seaküla Simsoni poole. Ehkki loomaskulptuuride valmistamine pole viimasele sugugi meeltnööda, jäi kunstnik siiski nõusse.

Kass Nurru pronkskuju meenutab koduõuel tema peremehele Peetrile, millise võrratu sõbraga tegu oli.

“See kass ei ole pühendatud tegelikult kassile, vaid tagasihoidliku loomuga Peetrile, kes aitab kasse,” lausus skulptuuri autor. Simson kõneles, et

talle läheb väga hinge, kuidas mees oma kodukandis hüljatud loomade eest hoolitseb ning neid nälgast ja muudest hääddest päästab.

Simsonile meenus lugu, kuidas Peeter käis talvel pärast naabri surma kadunukesest maha jäänud lemmikloomi söötmas ja kahlas selleks iga päev kaks kilomeetrit läbi hangede. “Nii mõtlesingi, et kuramus, selle kassikuju peab Peetrile ära tegema.”

Autor tunnistas, et skulptuuri nuputamise kujunes omaette ülesandeks, sest maksimalistina tahtis ta väärikat tulemust. Kuju valmis fotode järgi, millel loom oli jäädvustatud oma lemmikpoosis, püstiasendis.

“Kassi tagumikku ei osanud üldse teha ja pidin sellepärast veel oma kassi telefoniga taga ajama. Tegid plöksu, aga kass oli selleks ajaks tagumiku juba ära keeranud,” kirjeldas Seaküla Simson ühte loomeprotsessis ette tulnud seika. (PM)